

Arrest

**nr. 56 860 van 25 februari 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 december 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN, loco advocaat H. VAN VRECKOM, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, zijn volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 december 2009 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 20 januari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 29 juli en 12 augustus 2010 en verzoekster op 12 augustus 2010.

1.3. Op 8 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 9 december 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

KUQISHTA Ruzhdi

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit het dorp Bardhaniq in de gemeente Gjakovë en bezit u het Kosovaarse staatsburgerschap. U kluste en werkte in de tuin van twee Servische families, vóór en ook nog tijdens de oorlog in Kosovo. Deze families werden op gruwelijke wijze vermoord door het UÇK (Kosovaars Bevrijdingsleger). Een weinig later werden uw schoonzus en uw vader ontvoerd door de beruchte eenheid van Idriz Balaj, die momenteel terechtstaat in het internationaal strafhof voor ex-Joegoslavië in Den Haag. Uw vader werd ernstig mishandeld en daarna vrijgelaten. Uw schoonzus Afërdita Gulia werd vermoord. Jullie hebben haar lichaam twee weken later teruggevonden en begraven. Uw huis in uw dorp werd tijdens de oorlog in brand gestoken. Meteen na het einde van de oorlog nam u uw intrek in een leegstaande woning in de wijk Brekoc. U had de toestemming van de eigenaar om er te wonen en hoefde geen huur te betalen. In 2007, u vermoedt dat het in de lente was, werd u 's nachts opgeschrikt door een tiental schoten die op uw huis werden afgevuurd. Meteen daarna hoorde u een auto wegrijden. U belde de politie. Zij kwam de volgende ochtend naar uw woning, deed de nodige vaststellingen. U werd ondervraagd over eventuele schulden of andere problemen met andere personen. Er werd nota genomen van uw verklaringen. Toch merkte u een gebrek aan interesse van de kant van de politie. U voelde zich niet veilig en gaf hen te kennen dat u een wapen zou aanschaffen en het recht in eigen handen zou nemen. De politie zei u dat u hiertoe niet het recht had. Over het incident hoorde u niets meer van de politie. Zelf zette u echter ook geen verdere stappen. U kocht een pistool en meende zo voor uw eigen veiligheid in te staan. Na zes maanden hebt u het weggegooid uit schrik dat uw kinderen het zouden vinden. Begin december 2009 werd er opnieuw 's nachts op uw huis geschoten, doch van verder af dan de eerste keer. U lichtte meteen de politie in. Zij kwam de volgende dag ter plaatse. U en uw echtgenote werden apart ondervraagd. Jullie verklaringen werden opgetekend. Na dit schietincident begaf u zich met uw echtgenote en uw kinderen naar uw tante in Pejë. Wanneer u drie weken later voor het eerst opnieuw naar uw huis terugkeerde, hoorde u van uw burens dat er 's nachts veel auto's in de buurt van uw huis circuleren. Tevens vernam u rond dat tijdstip dat in november 2009 bij uw buur, Shpetim Morina, ingebroken was, dat hij toen zwaar werd geslagen en zijn oor toen werd afgesneden. Één dag later was hij met zijn familie uit Kosovo vertrokken. U vermoedt dat de aanvallen tegen u en uw persoon in 2007 en 2009 verband houden met uw activiteiten vóór en tijdens de oorlog voor Servische families in Kosovo. U kende immers met niemand problemen. Daarnaast kenden ook uw kinderen in Kosovo op school problemen, waar zij regelmatig werden geslagen door oudere kinderen. Voor u zelf was de maat dan ook vol. U verkocht uw twee koeien, uw auto en de juwelen van uw echtgenote. U verliet Gjakovë op 23 december 2009. Per bus reisde u via Prishtinë en Bujanovac tot in Subotica. Daar vond u twee personen die uw familie met een witte combi naar België brachten. U kwam hier aan op 28 december 2009 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw identiteitskaart, uw rijbewijs, twee geboorteaktes van u, de geboorteaktes van uw vier kinderen, uw staatsburgerschapsakte, uw huwelijksakte, een verzekeringsbewijs van uw auto, en de bustickets van Bujanovac naar Subotica.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de door u aangehaalde problemen in Gjakovë geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschappen zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in de gemeente Gjakvo in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. Ook

in de gemeente Gjakovë is de veiligheidssituatie van de RAE bevredigend. Zo hebben zich er de laatste jaren geen veiligheidsincidenten voorgedaan ten aanzien van leden van deze bevolkingsgroepen. De grote omvang van de RAE-gemeenschappen in deze gemeente heeft tevens een positieve invloed op haar veiligheid, zowel reëel als waargenomen. De drie groepen beschikken ook zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder ook in de gemeente Gjakovë, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Bovendien blijken de RAE in de gemeente Gjakovë goed geïntegreerd te zijn in de maatschappij en zijn ze aanwezig in het publieke leven (politie, administratie, enz.). In het licht van deze informatie kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan het feit dat in 2007 en vervolgens nog eens in december 2009 naar uw woning zou geschoten zijn, alsook aan de gebeurtenis die uw buurman Shpetim Morina in november 2009 zou getroffen hebben. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat in de wijk Brekoc, waar u toen woonachtig was, ongeveer 500 RAE in een 80-tal huizen woonachtig zijn. Daarnaast kan hier nog worden opgemerkt dat de internationale autoriteiten in Kosovo, waaronder ook Kfor, sinds de beëindiging van de oorlog in Kosovo op 10 juni 1999 steeds uitgebreid aandacht hebben besteed aan het bestrijden van elke vorm van etnisch geïnspireerd geweld. Het garanderen van de veiligheid en de bewegingsvrijheid van alle inwoners van Kosovo, ongeacht hun etnische origine, is immers de kerntaak van Kfor. Dergelijke gewelddadige gebeurtenissen gericht tegen leden van de RAE-gemeenschappen zouden bijgevolg dan ook op heel wat aandacht moeten hebben kunnen rekenen, zowel van de internationale gemeenschap, als van de nationale autoriteiten of andere actoren (oa. media) ter plaatse, temeer ook daar er in uw wijk (Brekoc) een RAE-gemeenschapsleider actief is die als contactpersoon van de plaatselijke autoriteiten en NGO's optreedt. Dat de media over uw problemen niet zou bericht hebben, lijkt mij dan ook weinig waarschijnlijk (CGVS II, blz. 3). Tevens weinig waarschijnlijk is dat u, indien u daadwerkelijk gezocht zou worden omwille van uw werk tot aan de oorlog voor twee Servische families (CGVS I, blz. 2, 11, 14; II, blz. 4), pas in 2007, i.e. acht jaar na de oorlog in Kosovo, voor het eerst geïnterviewd zou zijn.

Voorts heeft u hoe dan ook niet aangetoond dat u in voorkomende gevallen van geweldpleging geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers en ook erna duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. In Gjakovë werken overigens ook twee Egyptenaren als politieagent bij de KP. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat de politie na elk van beide schietincidenten ter plaatse is gekomen om vaststellingen te doen en om u (en uw echtgenote) te ondervragen. Tevens werd hiervan een verslag opgemaakt en kreeg u van de politie te horen dat ze uw zaak verder zou onderzoeken (CGVS I, blz. 5, 10, 13; II, blz. 2, 3). Uw gebrek aan vertrouwen in de werking van de politie wordt niet ondersteund door de informatie waar supra reeds naar verwezen werd, volgens dewelke het vertrouwen van de RAE in de Kosovo Police over het algemeen goed is. Het feit dat u na het schietincident in 2007 niets meer zou vernomen hebben van de politie volstaat geenszins om te besluiten tot een gebrek aan interesse van de politie in uw problemen of tot een gebrek aan efficiëntie in de werking van de politie. U gaf immers aan zichzelf ook geen moeite getroost te hebben om te

informereren naar de stand van uw dossier. Evenmin kaartte u uw situatie aan bij gemeenschapsleiders of politieke partijen (CGVS II, blz. 3). De Conventie van Genève heeft een auxiliaire werking, hetgeen impliceert dat van u verwacht kan worden zelf eerst alle redelijke stappen tot het bekomen van bescherming in uw eigen land dient te zetten. Evenmin haalde u enig argument aan om uw nalaten hier te rechtvaardigen. Het feit dat de politie u niet dag en nacht kon beschermen, wijst evenmin op een gebrek aan bescherming. Bescherming hoeft immers niet absoluut te zijn (CGVS I, blz. 13).

U verklaarde ook dat uw kinderen op school werden gepest omwille van hun afkomst (CGVS I, blz. 12 en 13). Het aangehaalde element is evenwel onvoldoende zwaarwichtig om te worden aanzien als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dergelijk gedrag is bij kinderen overigens inherent aan hun leeftijd. U verklaarde daarenboven dat u met deze problemen ook terecht kon bij de directeur van de school, die u liet verstaan dit soort zaken niet te tolereren (CGVS, blz. 1). Bij de ouders van deze kinderen kreeg u evenwel minder gehoor. U was daarom van plan uw kinderen dichter bij de stad Gjakovë naar school te sturen, waar een dergelijk gedrag zich volgens u minder zou voordoen. U wijt dit toe aan het feit dat de mensen in de stad beschaafder en makkelijker in de omgang zijn dan de mensen in uw dorp (CGVS, blz. 12 en 13). De informatie van het Commissariaat-generaal toont inderdaad aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,...spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de RAE en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs en tewerkstelling van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, anti-discriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Wat specifiek onderwijs betreft, kan hier tevens nog aan worden toegevoegd, dat de gemeente Gjakovë in het verleden publieke bewustwordingscampagnes organiseerde gericht naar ouders van deze minderheidsgroepen om hun kinderen naar school te sturen. Tevens liep er in het verleden in deze gemeente een programma waarbij inhaalklassen voor RAE-kinderen werden georganiseerd.

Gelet op alle hierboven reeds aangehaalde informatie meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het

wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht kunnen werpen op bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit, afkomst uit en registratie in Kosovo en uw familiale situatie worden geenszins betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

KUQISHTA Nazmije

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit het dorp Bardhaniq in de gemeente Gjakovë en bezit u het Kosovaarse staatsburgerschap. Voor uw huwelijk werkte uw echtgenoot bij twee Servische families. Tijdens de oorlog in Kosovo werden deze Serviërs vermoord. Tevens werden de schoonzus en de vader van uw echtgenoot ontvoerd door het UÇK (Kosovaars Bevrijdingsleger). Uw schoonvader werd mishandeld en dan vrijgelaten. De schoonzus werd twee weken later dood teruggevonden. Uw woning in Bardhaniq werd in brand gestoken. Meteen na de oorlog zijn jullie in de leegstaande woning van een familielid in de wijk Brekoc ingetrokken. Twee maal werd er door onbekenden op uw huis geschoten. De eerste keer was lang geleden – u herinnert zich niet wanneer doch weet wel dat u toen zwanger was. De tweede keer was drie weken voor uw vertrek uit Kosovo. U verwittigde de politie. Zij kwam de volgende dag ter plaatse en deed de nodige vaststellingen. U en uw echtgenoot werden elk apart ondervraagd door de politie. Na dit laatste schietincident ging u met uw echtgenoot en uw kinderen naar uw tante in Pejë. Wanneer u drie weken later voor het eerst opnieuw naar uw huis terugkeerde, hoorde u van uw burens dat er auto's langs jullie huis circuleerden en dat jullie gezocht werden. Hierna namen jullie de beslissing Kosovo te verlaten. Jullie verkochten jullie twee koeien, jullie auto en uw juwelen. U verliet Kosovo eind december 2009. Per bus reisde u via Prishtinë en Bujanovac tot in Subotica. Daar vond u twee personen die uw familie met een witte combi naar België brachten. U kwam hier aan op 28 december 2009 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, twee staatsburgerschapsaktes van u en twee geboorteaktes van u.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die door uw echtgenoot, Kuqishta Ruzhdi, werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de door u aangehaalde problemen in Gjakovë geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschappen zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in de gemeente Gjakovë in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. Ook in de gemeente Gjakovë is de veiligheidssituatie van de RAE bevredigend. Zo hebben zich er de laatste

jaren geen veiligheidsincidenten voorgedaan ten aanzien van leden van deze bevolkingsgroepen. De grote omvang van de RAE-gemeenschappen in deze gemeente heeft tevens een positieve invloed op haar veiligheid, zowel reëel als waargenomen. De drie groepen beschikken ook zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder ook in de gemeente Gjakovë, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Bovendien blijken de RAE in de gemeente Gjakovë goed geïntegreerd te zijn in de maatschappij en zijn ze aanwezig in het publieke leven (politie, administratie, enz.). In het licht van deze informatie kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan het feit dat in 2007 en vervolgens nog eens in december 2009 naar uw woning zou geschoten zijn, alsook aan de gebeurtenis die uw buurman Shpetim Morina in november 2009 zou getroffen hebben. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat in de wijk Brekoc, waar u toen woonachtig was, ongeveer 500 RAE in een 80-tal huizen woonachtig zijn. Daarnaast kan hier nog worden opgemerkt dat de internationale autoriteiten in Kosovo, waaronder ook KFOR, sinds de beëindiging van de oorlog in Kosovo op 10 juni 1999 steeds uitgebreid aandacht hebben besteed aan het bestrijden van elke vorm van etnisch geïnspireerd geweld. Het garanderen van de veiligheid en de bewegingsvrijheid van alle inwoners van Kosovo, ongeacht hun etnische origine, is immers de kerntaak van KFOR. Dergelijke gewelddadige gebeurtenissen gericht tegen leden van de RAE-gemeenschappen zouden bijgevolg dan ook op heel wat aandacht moeten hebben kunnen rekenen, zowel van de internationale gemeenschap, als van de nationale autoriteiten of andere actoren (oa. media) ter plaatse, temeer ook daar er in uw wijk (Brekoc) een RAE-gemeenschapsleider actief is die als contactpersoon van de plaatselijke autoriteiten en NGO's optreedt. Dat de media over uw problemen niet zou bericht hebben, lijkt mij dan ook weinig waarschijnlijk (CGVS II, blz. 3). Tevens weinig waarschijnlijk is dat u, indien u daadwerkelijk gezocht zou worden omwille van uw werk tot aan de oorlog voor twee Servische families (CGVS I, blz. 2, 11, 14; II, blz. 4), pas in 2007, i.e. acht jaar na de oorlog in Kosovo, voor het eerst geïnterviewd zou zijn.

Voorts heeft u hoe dan ook niet aangetoond dat u in voorkomende gevallen van geweldpleging geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers en ook erna duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. In Gjakovë werken overigens ook twee Egyptenaren als politieagent bij de KP. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjiilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat de politie na elk van beide schietincidenten ter plaatse is gekomen om vaststellingen te doen en om u (en uw echtgenote) te ondervragen. Tevens werd hiervan een verslag opgemaakt en kreeg u van de politie te horen dat ze uw zaak verder zou onderzoeken (CGVS I, blz. 5, 10, 13; II, blz. 2, 3). Uw gebrek aan vertrouwen in de werking van de politie wordt niet ondersteund door de informatie waar supra reeds naar verwezen werd, volgens dewelke het vertrouwen van de RAE in de Kosovo Police over het algemeen goed is. Het feit dat u na het schietincident in 2007 niets meer zou vernomen hebben van de politie volstaat geenszins om te besluiten tot een gebrek aan interesse van de politie in uw problemen of tot een gebrek aan efficiëntie in de werking van de politie. U gaf immers aan zichzelf ook geen moeite getroost te hebben om te informeren naar de stand van uw dossier. Evenmin kaartte u uw situatie aan bij gemeenschapsleiders of

politieke partijen (CGVS II, blz. 3). De Conventie van Genève heeft een *auxiliaire* werking, hetgeen impliceert dat van u verwacht kan worden zelf eerst alle redelijke stappen tot het bekomen van bescherming in uw eigen land dient te zetten. Evenmin haalde u enig argument aan om uw nalaten hier te rechtvaardigen. Het feit dat de politie u niet dag en nacht kon beschermen, wijst evenmin op een gebrek aan bescherming. Bescherming hoeft immers niet absoluut te zijn (CGVS I, blz. 13).

U verklaarde ook dat uw kinderen op school werden gepest omwille van hun afkomst (CGVS I, blz. 12 en 13). Het aangehaalde element is evenwel onvoldoende zwaarwichtig om te worden aanzien als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dergelijk gedrag is bij kinderen overigens inherent aan hun leeftijd. U verklaarde daarenboven dat u met deze problemen ook terecht kon bij de directeur van de school, die u liet verstaan dit soort zaken niet te tolereren (CGVS, blz. 1). Bij de ouders van deze kinderen kreeg u evenwel minder gehoor. U was daarom van plan uw kinderen dichter bij de stad Gjakovë naar school te sturen, waar een dergelijk gedrag zich volgens u minder zou voordoen. U wijt dit toe aan het feit dat de mensen in de stad beschaafder en makkelijker in de omgang zijn dan de mensen in uw dorp (CGVS, blz. 12 en 13). De informatie van het Commissariaat-generaal toont inderdaad aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,...spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de RAE en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs en tewerkstelling van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, anti-discriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Wat specifiek onderwijs betreft, kan hier tevens nog aan worden toegevoegd, dat de gemeente Gjakovë in het verleden publieke bewustwordingscampagnes organiseerde gericht naar ouders van deze minderheidsgroepen om hun kinderen naar school te sturen. Tevens liep er in het verleden in deze gemeente een programma waarbij inhaalklassen voor RAE-kinderen werden georganiseerd.

Gelet op alle hierboven reeds aangehaalde informatie meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt

dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht kunnen werpen op bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit, afkomst uit en registratie in Kosovo en uw familiale situatie worden geenszins betwist."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit en huwelijk staat hier immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voeren verzoekers, onder verwijzing naar "Burden of proof in refugee claims" van UNHCR, aan dat zij een coherent asielrelaas hebben gebracht en het Commissariaat-generaal een overdreven gewicht geeft aan een bepaalde onwaarschijnlijkheid die zij meent te moeten ontwaren in het relaas, namelijk het feit dat zij het vreemd vindt dat de media geen aandacht zou hebben besteed aan de incidenten die verzoekers hebben meegemaakt in 2007 en 2009. Zij wijzen erop dat zij zich telkens tot de politie hebben gericht en deze in gebreke is gebleven om stappen te ondernemen om de veiligheid van verzoekers te verzekeren, zodat men duidelijk kan stellen dat er sprake is van inefficiënte bescherming door de Kosovaarse autoriteiten. Verzoekers wijzen naar een nieuw rapport van Amnesty International over de situatie van minderheidsgroepen bij terugkeer naar Kosovo, waarin volgens hen wordt gesteld dat (i) minderheidsgroepen (Roma, Ashkali, Egyptenaren en Serviërs) bij gedwongen terugkeer een risico lopen op vervolging, ernstige schade of feitelijke en juridische staatloosheid, zodat aldus het non-refoulement-beginsel wordt geschonden, (ii) gedwongen terugkeer wordt afgeraden, (iii) het actieplan voor re-integratie van gerepatrieerde personen wel bestaat maar door verschillende gemeenten niet wordt uitgevoerd, (iv) enige assistentie bij terugkeer ad hoc en inconsistent is, (v) bepaalde groepen bij terugkeer een specifiek risico lopen op vervolging of ernstige schade met inbegrip cumulatieve discriminatoire acties, (vi) Serviërs, Albaniërs en Roma serieuze belemmeringen kennen op hun vrij verkeer en het uitoefenen van fundamentele mensenrechten, (vii) door discriminatie, van onder andere de Roma, er voor deze groep een grotere kans op armoede en sociale uitsluiting bestaat na hun terugkeer, (viii) de kwaliteit van het onderwijs voor Roma slecht is met als gevolg dat 3 op 4 kinderen stopt met school na hun terugkeer, en (ix) medicijnen en medische verzorging vaak niet beschikbaar zijn of onbetaalbaar. Verzoekers verwijzen tevens naar de 'Speciale vertegenwoordiger van het Secretariaat-generaal van de VN' die stelt dat de mogelijkheid voor instabiliteit blijft, naar de 'BBC Monitoring Service', een televisieprogramma in het Romani die sprak van een aantal aanvallen op Roma en etnische Albanezen in Gjiłjan, er ook sprake was van een aantal Roma-families van Halit Ibishi die een petitie afleverden waarin melding werd gemaakt van verbaal en fysiek geweld op verschillende momenten tussen 17 en 22 augustus door onbekenden, en Albaniërs die in april 2009 wensten terug te keren naar hun huis werden tegengehouden door Serviërs, en EULEX en KFOR-troepen gedurende 10 dagen de veiligheid moesten waarborgen. Verzoekers vervolgen dat de UNHCR "Eligibility guidelines" stellen dat aanvallen op de Roma-gemeenschap en individuen zelden worden aangegeven aan de autoriteiten omdat Roma ervan overtuigd zijn dat er geen actie zal ondernomen worden of zij represailles vrezen van hun belagers. Zij wijzen onder andere nog op het standpunt van T. Hammarberg die stelt dat gedwongen terugkeer moet vermeden worden tot de omstandigheden in Kosovo verbeterd zijn, W. Kälin die stelt dat personen die binnen en buiten Kosovo verblijven nog altijd serieuze obstakels kennen, de UN Secretary-general en het standpunt van UNICEF. Verzoekers argumenteren dat de verwijzing door het CGVS naar incidenten waarbij de KP, KFOR en EULEX tussenkwamen, hoogstens aantonen dat de autoriteiten bij grootschalige geweldincidenten tussenkomen en dit trachten op te lossen, maar dit geenszins aantoont

dat de autoriteiten individuele klachten serieus nemen en preventief behandelen. Verzoekers besluiten dat het de combinaties is van vervolgingen die in hun hoofde een vrees voor vervolging doet ontstaan en waardoor voor hen het leven in de praktijk onmogelijk werd omdat de autoriteiten weigerden de minste stap te ondernemen om een grotere veiligheid te creëren.

2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de bestreden beslissingen niet werden genomen op basis van artikel 52 van de vreemdelingenwet, doch op basis van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit onderdeel van het middel mist juridische grondslag en kan in onderhavige procedure niet nuttig worden aangevoerd.

Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft artikel 62 van de vreemdelingenwet tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

2.3. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat zijn verklaringen over de door hem aangehaalde problemen in Gjakovë geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zoals uitgebreid wordt toegelicht, het tevens weinig waarschijnlijk is dat indien hij daadwerkelijk zou worden gezocht omwille van zijn werk voor twee Servische families, pas in 2007, dat is 8 jaar na de oorlog in Kosovo, voor het eerst zou gevisieerd zijn, hij hoe dan ook niet heeft aangetoond dat hij in voorkomende gevallen van geweldpleging geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp van en/of de bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten, uit zijn verklaringen blijkt dat de politie na elk van beide schietincidenten ter plaatse is gekomen om vaststellingen te doen en om hem te ondervragen, het gepest van zijn kinderen omwille van hun afkomst onvoldoende zwaarwichtig is om te worden aanzien als een daad van vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, en UNHCR in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, dd. 9 november 2009 richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden behandeld.

Ten aanzien van verzoekster werd dezelfde beslissing genomen.

2.4. Vooreerst benadrukt de Raad dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een maatregel tot gedwongen terugkeer. Wat betreft het rapport van Amnesty International waaraan gerefereerd wordt, moet worden benadrukt dat dit rapport, om verschillende redenen, geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing of de gevolgtrekking die de commissaris-generaal eraan verbonden heeft. Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat de algemene situatie voor de minderheden in Kosovo – en met name voor de Roma waarvan velen het slachtoffer zijn van discriminatie of in precarie levensomstandigheden leven – moeilijk blijft of zelfs zorgwekkend is, is deze algemene situatie niet van dien aard om te besluiten dat elke Rom, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Dit wordt ook zo gesteld door UNHCR (waar het geciteerde rapport van Amnesty International overigens naar verwijst) die in zijn *'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo'* van 9 november 2009 benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Daar waar het door verzoekers aangehaalde rapport van Amnesty International refereert aan de algemene veiligheidssituatie en de beperkte bewegingsvrijheid in hoofde van etnische minderheden waaronder RAE in Kosovo, moet worden vastgesteld dat deze vaststellingen algemeen van aard zijn en zodoende géénszins afbreuk doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie toegespitst op het individuele dossier waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt ook nog dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen op touw gezet (grondwet, antidiscriminatiwet, strategisch integratieplan) om bevordering op het vlak van politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten, registratie te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt door tal

van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen (cf. algemene economische malaise, culturele tradities), worden er niettemin concrete resultaten geboekt. Uit het geheel van de gegevens dat voorhanden is, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er ernstige aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat verzoekers omwille van hun toebehoren tot de Roma-gemeenschap een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet zouden lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst noch dat zij zich niet onder de bescherming van dat land kunnen of willen stellen. Er zijn tenslotte geen gegevens voorhanden dat de situatie in Kosovo van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.4.1. In casu dient te worden opgemerkt dat een coherent asielrelaas op zichzelf al voldoende kan zijn om de feiten als geloofwaardig te achten, doch internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, §2, van de vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. Een asielzoeker moet aannemelijk maken dat hij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of indien dat niet het geval is, gegronde redenen aanvoeren die hem ervan hebben weerhouden dat te doen.

2.4.2. Blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is ook in de gemeente Gjakovë, gemeente waar verzoekers vandaan komen, de veiligheidssituatie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren (RAE) bevredigend, hebben er zich de laatste jaren geen veiligheidsincidenten meer voorgedaan ten aanzien van leden van deze bevolkingsgroepen en heeft de grote omvang van de RAE-gemeenschappen tevens een positieve invloed op hun veiligheid, zowel reëel als waargenomen (adm. doss. stuk 15 landeninformatie: *Subject related Briefing – Kosovo – Situatie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren in de gemeente Gjakovë/Dakovica*, p. 15). Bovendien blijken de RAE in de gemeente goed geïntegreerd te zijn in de maatschappij en zijn ze aanwezig in het publieke leven. Zo is Sami Topalli de oprichter en voorzitter van de NGO 'RAE' en richt deze zich tot de drie voornoemde bevolkingsgroepen (*Subject related Briefing – Kosovo – Situatie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren in de gemeente Gjakovë/Dakovica*, p. 17). Voorts blijkt dat de KFOR, wiens taak er onder andere uit bestaat de openbare orde en veiligheid te handhaven, het toezicht houden op de naleving van internationale verdragen en de bescherming van minderheden, opereert in nauwe samenwerking met het lokale politiekorps van de Kosovaarse Politie om zo gewelddadige incidenten een halt toe te roepen (*Subject related Briefing – Kosovo – Veiligheidssituatie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren*, p. 15). De Raad is dan ook van oordeel dat het, in het licht van deze informatie, weinig geloofwaardig is dat verzoeker twee keer het slachtoffer is geworden van een aanslag op zijn woning en ook zijn buurman werd gevisieerd waarbij zijn oor werd afgesneden, zonder dat aan deze ernstige incidenten aandacht wordt besteed of dat er geen gedegen onderzoek zou zijn gepleegd door de Kosovaarse politie of de internationale autoriteiten. Temeer uit de informatie tevens blijkt dat de multi-etnische samenstelling van de politie, die de samenstelling van de bevolking weerspiegelt, geleid heeft tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie en elke burger van Kosovo zich indien nodig in vertrouwen kan wenden tot deze politie. Dat Roma geen of weinig vertrouwen hebben in de politiediensten en daarom geen klacht indienen wijzigt niets aan deze informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en dat gebaseerd is op verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, waaronder de in Kosovo aanwezige internationale organisaties zoals de OVSE, UNHCR, EULEX en ICO, plaatselijke vertegenwoordigers van NGO's en 'community leaders' van Roma, Ashkali en Egyptenaren. Gelet op de veelheid van bronnen waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gebaseerd en die eensluidend zijn wat betreft de situatie van RAE in Kosovo, concludeert de Raad dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij zich omwille van hun Roma-origine niet of onvoldoende zouden kunnen beroepen op de hulp of de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. In de mate

verzoekers betogen dat er in de media een selectie wordt gemaakt van wat betekenisvol is om te publiceren en zij ook niet op exhaustieve wijze berichten over alles wat gebeurt, wijst de Raad erop dat niet alleen de media berichten over incidenten doch tevens de verschillende NGO's, internationale actoren en mensenrechtenorganisaties. De Raad herhaalt dat indien verzoekers en de buurman op een ernstige en geweldadige manier bij nacht zouden zijn belaagd door onbekenden van deze incidenten toch wel een spoor moet terug te vinden zijn. Verzoekers relaas spoort niet met de informatie waar wordt gesteld dat er zich de laatste jaren in zijn gemeente geen veiligheidsincidenten hebben voorgedaan. Tot slot wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat, indien verzoeker daadwerkelijk zou worden gezocht omwille van zijn werk tot aan de oorlog voor twee Servische families, het weinig waarschijnlijk is dat zijn belagers acht jaar zouden wachten vooraleer hem voor het eerst te belagen. Waar verzoekers nog kritiek uiten over de werkzaamheden van de RAE-gemeenschapsleider en het gebrek aan vertrouwen dat de RAE-gemeenschap stelt in deze personen stelt de Raad vast dat verzoekers zich hier beperken tot blote beweringen. Wat het werk van de politie betreft en het gebrek aan resultaten die zij zou hebben geboekt, in de mate er enig geloof kan worden gehecht aan het relaas, wijst de Raad erop dat de autoriteiten de plicht hebben om burgers te beschermen, maar deze plicht geenszins een resultaatsverbintenis inhoudt.

2.4.3. Waar verzoekers nog standpunten aanhalen van verschillende internationale vertegenwoordigers over de algemene situatie in Kosovo en meer in het bijzonder de RAE-gemeenschap, wijst de Raad er nogmaals op dat het niet volstaat te verwijzen naar algemene standpunten van personen en organisaties zonder deze concreet te betrekken op de persoonlijke situatie van verzoekers om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst geen beroep kunnen doen op nationale bescherming. Waar verzoekers nog algemeen verwijzen naar mogelijke problemen van discriminatie, een grotere kans op armoede en sociale uitsluiting en de RAE-gemeenschap bovendien problemen ondervinden om identiteitsdocumenten en andere documenten te verkrijgen, stelt de Raad vast dat ook hier de persoonlijke situatie van verzoekers niet wordt betrokken. Immers, zij beschikken over documenten, woonden in een huis met toestemming van de eigenaar en hun kinderen liepen school. Wat de gezondheidszorg betreft blijkt uit de voornoemde informatie, toegevoegd aan het administratief dossier dat ook de minderheidsgroepen volledige toegang hebben tot het gezondheidssysteem en bijgestaan worden in hun eigen taal (p. 18).

2.4.4. Waar verzoekers specifiek verwijzen naar een aanval op Roma door etnische Albanezen in Gjiilan waarbij het dodental opgelopen zou zijn tot zes personen, en naar incidenten in Halit Ibishi waarbij een aantal Roma-families een petitie afleverden bij de gemeente, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze feiten nauwkeurig en zorgvuldig heeft onderzocht naar aanleiding van een 'fact finding' missie in Kosovo van 15 september tot 25 september 2009, en dat de resultaten van dit onderzoek aan het administratief dossier werden toegevoegd (adm. doss. stuk 15, landeninformatie: *Subject Related Briefing – Kosovo – "Analyse van de incidenten in de gemeenten Ferizaj/Urosevac en Gjiilan/Gnjilane"*). Hoe deze berichten terecht gekomen zijn in mensenrechtenrapporten valt te lezen op p.5-7 van de voornoemde analyse. In de analyse wordt het volgende gesteld: *"International organizations mandated to monitor security and conditions for minorities in Kosovo – including the UN mission in Kosovo, UNMIK; (...) initially did not respond to the reports. The organizations have since been looking into the incidents, and that they currently lack sufficient information to determine whether they were ethnically motivated. Kosovo and Local police in Gnjilane and Urosevac have reportedly increased patrols in tense areas in response to the incidents. (...)"* (eigen vrije vertaling: internationale organisaties betrokken bij de veiligheid hebben aanvankelijk geen aandacht besteed aan de rapporten – sindsdien werden de incidenten onderzocht en er is te weinig informatie om te besluiten dat de incidenten etnisch gemotiveerd zijn. De Kosovaarse en lokale politie hebben na de incidenten in Gnjilane and Urosevac de patrouilles opgedreven in de gebieden waar er spanning heerst) en *"alle aanwezige Roma en Ashkali-leden van het "bureau van de gemeenschappen" (...) stelden (categorie)k dat er zich geen dergelijke feiten hebben voorgedaan in de wijk Halit Ibishi in Ferizaj/Urosevac"*. Waar naar vier andere incidenten wordt verwezen in de informatie (bespreking van de incidenten p. 8-9) blijkt, in tegenstelling tot bepaalde rapporten, dat de slachtoffers klacht hadden ingediend en de politie een onderzoek had opgestart. Bovendien blijkt uit de analyse van deze incidenten die gebaseerd is op gesprekken met diverse internationale actoren ter plaatse, alsook met meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschappen zelf, dat de incidenten kunnen beschouwd worden als een lokaal probleem tussen privé-personen en uit niets blijkt dat het om georganiseerde etnisch geïnspireerde incidenten zou gaan. De Kosovaarse politie onderzoekt deze incidenten en de zaken werden doorverwezen naar de rechtbank. Een hoge politiecommissaris van de Kosovaarse politie verklaarde dat twee van de zaken konden gekwalificeerd worden als zijnde eenvoudige burenruzies en een derde in verband kon worden gebracht met een afrekening binnen het zwarthandelsircuit.

De Raad besluit dat verzoekers hun verwijzing naar bepaalde incidenten niet dienstig is en dat hun bewering in het verzoekschrift *“dat de autoriteiten inderdaad bij grootschalige geweldincidenten tussenkomen en dit trachten op te lossen (...) maar niet bij individuele klachten”* niet overstemt met het onderzoek gevoerd door het Commissariaat-generaal dat aan het administratief dossier werd toegevoegd.

2.5. Wat betreft de problemen die de kinderen van verzoekers zouden hebben gekend betogen zij in het verzoekschrift dat de directeur van de school niets heeft ondernomen, zij ook niet konden rekenen op de medewerking van de ouders van de andere kinderen zodat ze geen andere keuze zagen dan hun kinderen naar een andere school te sturen. Zij wijzen erop dat dus niets werd ondernomen om de discriminaties aan te pakken.

De Raad stelt vast dat de kinderen van verzoekers naar school gingen en dat zij van plan waren de kinderen naar een andere school te sturen, *“dichter bij de stad”* omdat *“inwoners van Gjakovë (...) beschaafder en gemakkelijker in de omgang (zijn) dan de boeren van ons dorp”* (gehoor I verzoeker, p. 13). Verzoekster stelt dat er problemen geweest zijn met de kinderen op school en dat *“de leraar (...) met die persoon gaan spreken (is).”* en dat *“de kinderen dan opnieuw naar school (zijn) geweest”* (gehoor verzoekster, p. 5). Uit de verklaringen van verzoekster blijkt bovendien dat de kinderen werden gevolgd door de school vermits *“de leraar is gekomen om te vragen waarom de kinderen niet naar school gingen”*. Zo er problemen waren voor de kinderen blijkt uit de verklaringen van verzoekers dat de ingeroepen laakbare handelingen niet van de directeur en de leerkrachten kwam en dat in tegendeel de leerkracht zelf het initiatief nam om na te gaan waarom de kinderen niet meer naar school kwamen. Derhalve vonden verzoekers wel degelijk steun bij de directie en/of het lerarenkorps. De Raad is van oordeel dat deze laakbare handelingen niet leiden tot een wezenlijke beperking van de bestaansmogelijkheden van verzoekers en hun kinderen, temeer uit niets blijkt dat zij niet zouden kunnen buigen op de bescherming van de Kosovaarse overheid indien het schoolbestuur in gebreke zou blijven enige actie te ondernemen.

2.6 Vermits verzoekers niet aantonen dat zij niet kunnen buigen op de bescherming waarin de Kosovaarse en internationale autoriteiten voorzien, maken zij de schending van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS